

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR.328
din 04.06.2009

Dosar nr: 720/2008

Petiția nr: 13634 din data de 23.10.2008

Petent: I F (T)

P M

Reclamat: Consiliul Superior al Magistraturii

Obiect: salarizarea și încadrarea pe posturi diferite într-un mod diferit

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. I F (T)

prin Cabinet de Avocatură G V cu sediu în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Consiliul Superior al Magistraturii, cu sediul în București, Calea Plevnei, nr.141B, sect. 6

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Prin adresa nr. 13634/23.10.2008, petenții angajați în funcția de consilier juridic - funcționari publici în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii solicită CNCD să constate că fapta Consiliului Superior al Magistraturii de a încadra pe posturi diferite și de a salariza în mod diferit consilierii juridici care fac parte din aparatul propriu al Consiliului reprezintă un act de discriminare care contravine prevederilor art.14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art.16 alin.2 din Constituția României, precum și art 1 alin. 2 lit. i, art.2 alin 3, art 6 alin.1 lit.b din OG nr.137/2000.

Petenții solicită CNCD să înlăture consecințele faptelor discriminatorii și încadrarea și transformarea posturilor pe care le ocupă—de consilier juridic funcționar public în posturi de consilier juridic-personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, modificarea corespunzătoare a Structurii Organizatorice a Aparatului Propriu al Consiliului Superior al Magistraturii aprobată prin Hotărârea

Plenului CSM nr.137/7 martie 2007 și numirea lor pe posturile astfel create, potrivit Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Petenții au fost angajați pe funcția de consilier în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii. Ulterior angajării, aceste posturi au fost transformate în posturi de consilier juridic – funcționar public.

Prin structura organizatorică a Consiliului Superior al Magistraturii, aceste posturi au fost prevăzute ca funcții publice, alături de alte posturi de consilier juridic încadrate în categoria personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Petenții fac referire la situații ce intră sub incidența Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În cazul de față petenții sunt angajați pe funcția de consilier juridic–funcționar public și retribuiți potrivit acestei funcții, deși îndeplinesc atribuții similare cu persoanele angajate pe posturi de consilier juridic-personal asimilat judecătorilor și procurorilor, care primesc venituri salariale considerabil mai mari și beneficiază de multe alte drepturi sociale (decontarea medicamentelor, transportului, locuinței, etc.) Deși prestează o muncă similară, statutul și veniturile lor salariale sunt sensibil diferite decât cele ale consilierilor juridici – personal asimilat judecătorilor și procurorilor. Petenții consideră că această practică a Consiliului Superior al Magistraturii constituie un act de discriminare directă într-un raport de muncă manifestat în stabilirea salariului și a altor drepturi sociale, spunând că această practică a Consiliului Superior al Magistraturii nu este o practică justificată de un scop legitim și chiar dacă un astfel de scop ar exista, metodele de atingere nu sunt adecvate și necesare.

Petenții spun că nu există nici o rațiune pentru care Consiliului Superior al Magistraturii să instituie și să mențină o diferențiere de tratament –venituri salariale diferite pentru situații identice-pregătire specifică similară, atribuții similare, volum de muncă similar, răspundere similară.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa cu nr.1826 din 13.02.2008 au fost citați petenții prin Cabinet de Avocatură G. V. Prin adresa cu nr.1827 din 13.02.2008 a fost citat Consiliul Superior al Magistraturii, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 26.02.2009 în vederea audierii.

3.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

IV. Susținerile Consiliului Superior al Magistraturii

Prin adresa nr.527 din 14.01.2009, existentă la dosar Consiliul Superior al Magistraturii susține următoarele aspecte:

-apreciază că este fără dubiu faptul că nu se poate pune problema discriminării în speța de față, nefiind întrunită condiția de tratament diferit aplicat persoanelor aflate în situații comparabile. Astfel statutul funcționarului public reglementat expres prin Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare nu este situație de comparabilitate cu situația consilierilor asimilați judecătorilor și procurorilor, reglementat de Legea nr. 303/2004, republicată.

În ceea ce privește structura aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii, ne vedem următoarele:

Din interpretarea dispozițiilor art.63 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii reiese clar că în cadrul aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii își desfășoară activitatea trei categorii de personal:

- 1) -personal de specialitate juridică; asimilat judecătorilor și procurorilor;
- 2) -funcționari publici;
- 3) -personal contractual.

Acest lucru este stipulat expres și în art. 78 din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările ulterioare.

Cele două categorii de personal în discuție nu pot fi în situații de comparabilitate întrucât au regim juridic diferit din toate punctele de vedere, inclusiv atribuțiunile de serviciu.

Din punctul de vedere al CSM nu se poate reține întrunirea elementului de analogie sau de comparabilitate între cele două profesii, dat fiind modalitatea diferită de organizare, admitere în profesie,

V. Motivele de fapt și de drept

În fapt, petenții solicită CNCD, înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii prin obligarea CSM la încadrarea și transformarea posturilor pe care le ocupă - de consilier juridic - funcționar public în posturi de consilier juridic- personal de specialitate asimilat judecătorilor și procurorilor.

În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

Curtea Constituțională a României care a statuat cu valoare de principiu că "principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență".

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, **Colegiul Director** al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce

măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată.

Coroborat actului normative care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului produs, ce creat o circumstanțe concretizate printr-o deosebire, excludere, restricție sau preferință și care poate să îmbrace forma unui tratament diferențiat în cazul specific dedus spre analiză de către petent.

În cazurile de discriminare trebuie analizat tratamentul diferențiat apărut între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr.137/2000, republicată.

Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul Director reține că în fapt, petentul se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării solicitând constatarea unei fapte de discriminare care decurge din dispoziții legale.

Astfel, în fapt, în exercitarea competențelor sale Colegiul Director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâți, ce pot duce în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor texte de lege, încalcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Colegiul Director, conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu are competența materială de a iniția proiecte de acte normative în vederea modificării legislației și nici de a se pronunța asupra actelor normative conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale;
2. Clasarea dosarului.
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților

VI. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN - Membru

PANFILE ANAMARIA - Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 327
din 04.06.2009**

Dosar nr.: 778/2008

Petiția nr:14856/21.11.2008

Potent: P G

Reclamat: Societatea Națională de Radiocomunicații S.A

Obiect: petentul sesizează nerespectarea prevederilor din contractul de muncă

I. Părțile

1. Petent

P G domiciliat în

2. Reclamat

Societatea Națională de Radiocomunicații S.A, sediu în București, B-dul Mareșal Averescu, nr. 8-10, corp C, et.2, sector 1

II. Procedura de citare

În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Prin adresa înregistrată cu nr. 1086 din 28.01.2009 a fost citat petentul. Prin adresa înregistrată cu nr. 1085 din 28.01.2009 a fost citată Societatea Națională de Radiocomunicații S.A prin reprezentant, pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 26.02.2009.

Societatea Națională de Radiocomunicații S.A s-a prezentat prin reprezentant pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 26.02.2009.

III. Susținerile părților

Suștinerea petentului

Prin plângerea adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, petentul susține următoarele:

În data de 02.06.2000, a susținut un concurs la sediul sucursalei București a Societății Naționale de Radiocomunicații SA pentru ocuparea postului de șef de stație emisie Tv 2 Pitești, post rămas vacant prin ieșirea la pensie a șefului de stație.

În luna aprilie a anului 2000 după susținerea interviului i s-a înmănat tematica pentru susținerea examenului scris din 02.06.2000, în cadrul interviului a fost întrebat de unde a știut de acest concurs și de ce i se spune G.

Potentul menționează că pentru susținerea concursului conform legislației în vigoare a anexei 2 din contractul colectiv de muncă pentru postul de șef de stație se cereau studii medii tehnice în specialitatea electronică (liceu; școala tehnică de maiștrii în specialitatea electronică sau școala postliceală în specialitatea electronică) cerințe pe care acesta le îndeplinea.

Urmare admiterii concursului, în data de 23.06.2000 a fost angajat dar nu pe postul de șef de stație pentru care a concurat, postul respectiv fiind ocupat de dl. T B muncitor radioelectronist din cadrul colectivului stației Tv 2 Pitești fără să susțină concursul de admitere, fără studiile cerute pentru funcția de șef de stație (liceu; școala tehnică de maiștrii în specialitatea electronică sau școala postliceală în specialitatea electronică), pentru acest fapt petentul consideră că promovarea dl. T B fără examen pe funcția de șef de stație Tv. fără a avea specialitatea necesară cerută de lege, este un abuz în serviciu.

În anul 2004 petentul arată că, conducerea Societății prin reaua voință a Societății Naționale de Radiocomunicații SA-Radiocom București ca urmare a introducerii în Clasificarea Ocupațiilor din România a funcției de tehnician radioelectronist și prelucrată în contractul colectiv de muncă pe anul 2004 și implicit în contractul individual de muncă, care este un act juridic bilateral și se încheie în forma scrisă între angajat și angajator nu a beneficiat de promovări pe funcții de conducere. Urmare acestei situații a solicitat un punct de vedere Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor.

Din răspunsul primit de petent de la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor se arată că în contractul colectiv de muncă pe anul 2004 și nu în cel pe anul 2007 prin introducerea în Clasificarea Ocupațiilor din România a funcției de tehnician radioelectronist, corespunzător studiilor liceu de specialitate sau liceul și școala tehnică de poșta sau telecomunicații, de această promovare au beneficiat fără concurs și creșteri salariale, toți salariații care au îndeplinit aceste condiții de studii, petentul fiind exclus neîndeplinind condițiile de studii de specialitate necesare.

Suștinerea Societatea Națională de Radiocomunicații S.A

Prin adresa înregistrată la C.N.C.D cu nr. 973 din 26.01.2009, Societatea Națională de Radiocomunicații S.A arată că contractul individual de muncă al reclamatului a încetat potrivit deciziei nr.302/170/17.09.2007, ca urmare implementării de către S.N. radiocomunicații S.A. a planului de concediere colectivă nr. 301/7363/21.08.2007,

aprobat de Consiliul de Administrație al Societății prin Decizia nr.10/22.08.2007, cu acordul Federației Sindicatelor Radiocomunicații și notificat de Inspectoratul Teritorial de Muncă și Agenția Națională de Ocupare a Forței de Muncă sub nr.28542/R23.08.2007 și nr.33320/23.08.2007. Aplicarea acestei proceduri a avut ca efect principal în domeniul resurselor umane desființarea efectivă a unor posturi, aplicându-se atât dispozițiile legale în materie dar și legea specială, respectiv Contractul Colectiv de Muncă aplicabil în societate în perioada 01.04.2007-31.03.10008.

În urma negocierilor cu Federația Sindicatelor din Radiocomunicații s-a stabilit ca în cazul concedierilor colective se va proceda la plata de salarii compensatorii pentru persoanele care au o anumită vechime în sistem așa cum este definită de disp.art.3 alin.2 din HCM.La încetarea contractului individual de muncă, petentul a primit, cu titlu de salarii compensatorii suma de 12.367 lei.

Încluderea petentului pe listele cu salariații disponibilizați s-a făcut la cererea acestuia, beneficiind de salarii compensatorii în valoare de 12.367 lei.

Angajarea petentului în societate s-a făcut cu respectarea Codului Muncii și Contractului Colectiv de Muncă aplicabil, iar semnarea de către petent a contractului individual de muncă pentru funcția de radioelectronist a fost făcută în cunoștință de cauză, confirmând faptul că postul scos la concurs a fost cel de radioelectronist.

Promovarea salariaților societății în funcții de conducere s-a făcut cu respectarea Codului Muncii aplicabil numirea unui salariat într-o funcție de conducere se poate realiza și în baza propunerii șefului ierarhic superior.

În ceea ce privește afirmațiile petentului cu privire la faptul că examinatorul l-ar fi întrebat de ce i se spune "Ghiuri", promovările în postul de tehnician radioelectronist a tuturor persoanelor care îndeplinesc condiții de studii s-ar fi făcut fără concurs, că ar fi existat înșelăciune și viclenie din partea conducerii societății cu privire la încheierea actului adițional la contractul individual de muncă din anul 2004 și că ar fi fost marginalizat și lipsit de dreptul la pregătire profesională sunt nefondate și făcute cu rea credință, neexistând niciun element de probă în acest sens.(depunându-se în xerocopie contractul individual de muncă nr.302/4762/2000;cererea nr.302/12824/30.07.2007 prin care a optat pentru a fi disponibilizat).

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director, reține că petentul, prin plângerea înregistrată cu nr. 14856 din 21.11.2008, consideră modul Societății Naționale de Radiocomunicații S.A de încadrare în urma susținerii examenului pentru angajare (șef de stație Tv Pitești) a fost discriminatoriu întrucât, încadrarea sa a fost alta (muncitor) decât cea pentru care a susținut examenul (șef de stație emisie Tv 2 Pitești).

În drept, Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. nr. 137/2000), republicată, la art. 2 alin 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală,

vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, al (4) din O.G. nr. 137/2000, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

În conformitate cu O.G. nr. 137/2000, republicată, CNCD este „garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte” (art. 16), fiind „responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din curpînsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării” (art. 18).

În vederea analizării situației de fapt prezentate în petiție și pentru a constata existența unei fapte de discriminare, trebuie avute în vedere mai multe aspecte:

1. Existența tratamentului diferențiat

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (Interzicerea discriminării) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin Legea 30/1994, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”.

Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75.

În acest sens, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a analizat în ce măsură în cauza sesizată a existat un tratament diferențiat și dacă acest tratament nu își găsește o justificare obiectivă sau rezonabilă.

Din petiția transmisă de către petent, precum și din susținerile reclamatului, rezultă că nu a existat un tratament diferențiat ci angajatorii Societății Naționale de Radiocomunicații S.A au respectat regelemntările în vigoare referitoare la angajarea și promovarea acestuia, având în vedere faptul că petentul a fost în cunoștință de cauză, confirmând faptul că postul scos la concurs a fost cel de radioelectronist și numirea într-o funcție de conducere se poate realiza și în baza propunerii șefului ierarhic superior.

2. În ce măsură tratamentul diferențiat a constituit o faptă de discriminare

Potrivit legislației privind prevenirea și combaterea discriminării, pentru ca o faptă să fie considerată ca fiind faptă de discriminare, aceasta trebuie să întrunească, cumulativ, următoarele condiții:

-fapta să conștie într-o deosebire, excludere, restricție sau preferință.

În cazul dedus spre soluționare Colegiului director al CNCD, petentul susține că a fost discriminat în legătură cu încadrarea sa de către Societatea Națională de Radiocomunicații S.A.

În fapt s-a constatat că angajatorii SNR-București au respectat Codul Muncii și Contractul Colectiv de Muncă aplicabil la angajare iar petentul a semnat contractul individual de muncă pentru funcția de radioelectronist așa cum a fost scos la concurs, de asemenea promovarea salariatilor societății în funcții de conducere s-a făcut cu respectarea Codului Muncii și Contractului Colectiv de Muncă aplicabil.

În această situație, nu s-a constatat încălcarea dreptului la angajare sau pregătire profesională, drept la care petentul face referire în petiția transmisă spre soluționare CNCD.

- deosebirea trebuie să aibă la bază unul sau mai multe criterii de discriminare. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

- deosebirea bazată pe unul dintre criteriile de discriminare prevăzute de lege are drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege. În această situație, nu s-a constatat încălcarea dreptului la angajare sau pregătire profesională, drept la care petentul face referire în petiția transmisă spre soluționare CNCD.

- măsura să nu fie justificată obiectiv de un scop legitim și metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

Colegiul director, analizând documentele de la dosar în ședința de deliberări, luând în considerare cele sesizate de petent, a constatat că nu sunt fapte de discriminare potrivit O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art.20.alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare, conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Clasarea dosarului
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii - Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

